

Búcsú Faragó László Tanár Úrtól (1932–2020)

Jól tudjuk, az életünk véges, de valahogy mégis reménykedünk, hogy csak nagyon sokára jön el az a pillanat, amikor végleg itt kell hagynunk földi életünket, a családunkat, a barátainkat és mindent, amit szerettünk. Nehéz örökség ez, és megváltoztathatatlan. Nem könnyű elszakítani földi gyökereinket és az égi világba költözni, de nagyon nehéz az itt maradottaknak is, mert fáj a szeretteink hiánya, s a távozásukkal keletkezett űr csak nagyon sokára, vagy sohasem heged be. Most is olyan kedves személytől veszünk örök búcsút, aki hosszú időn keresztül életünk része volt, aki sokoldalú, oktató-nevelő, érték- és hagyományörző munkásságával kitörölhetetlen nyomott hagyott a városunk életében.

Faragó László neve fogalom Jászberényben. Nem valószínű, hogy lenne olyan személy az oktatás és a közművelődés területén, aki e nevet ne ismerné.

Faragó László 1932. március 4-én született Jászberényben. Elemi iskoláit és a középiskolát is szülővárosában végezte. A Lehel Vezér Gimnázium diákjaként még tagja lehetett az 1928-ban alakult 861. sz. József nádor cserkészcsapatnak.

Az egyik legszebb, de talán legnehezebb hivatást, a tanítást választotta életpályájául. 1951-től az egri tanárképző főiskolán tanult, ahol tanári oklevelet szerzett. Mint matematika-fizika szakos tanár hosszú éveken keresztül pallérozta a nebulók elméjét Jászszentendrőn, Portelken, majd pedig Jászberényben az egykori Fiú Iskolában és a Gyakorló Iskolában. Jászberényi tanítókodása alatt bontakozott ki sokoldalú életpályája.

Az iskolai munka mellett mindig fontos volt számára a természet, amelynek szépségeit éveken át kutatta tanítványaival együtt. Elnyúlhatatlan és sok kilométeres túrabakancsával az elmúlt évekig fáradhatatlanul rótt Magyarországot tájait. Sokat tett a jászberényi születésű bükki polihisztor, Vásárhelyi István életműve és példája megismertetéséért. A Bánhorvátitól Egerig tartó 80 km-es emlékutat sok hagyományörző az ő vezetésével tette meg. Javaslatára a jászsági gyerekek nagyvisnyói tábora is Vásárhelyi István nevét viseli. 1987-ben ő indította el Jászberény és Nagykata határában a Hajta gyalogos és kerékpáros túrát, amelyet tanítványai, követői mind a mai napig megszerveznek.

Faragó László másik nagy szerelme a fényképezés. Már a természetben való barangolásai során elmaradhatatlan volt nyakából a fényképezőgép, melynek segítségével megörökíthette az élet megismételhetetlen pillanatait.

A fotózással még gimnazista korában ismerkedett meg, s ezermester hírében álló édesapja Agfagépével készítette az első felvételeket. S aztán tanári pályafutása során sem hagyta el hobbiját, sőt a gyerekeket is megbabonázta e szép foglalatossággal. Számos fotószakkört vezetett az általános iskolákban, a Tanítóképző Intézetben és később pedig az Úttörőházban, ahová sorsa 1980-tól irányította.

1961-ben Faragó László is belépett a Déryné Művelődési Központ Lehel Klubjában működő Lehel Film- és Fotóklubba, amelynek legfőbb mecénása a Hűtőgépgyár volt. 1980-ban lépett a Jászkun Fotóklub soraiba, amelynek évtizedeken keresztül tagja volt.

Faragó László. Fotó: Baráth Károly

1985-től szervezett önálló kiállításokat, melyek témájaként elsősorban a természet és az épített örökség alkotásai szerepeltek. Sok évtizedes tevékenysége során több felvétele jelent meg újságokban, könyvekben, képeslapokon, sőt önálló album kiadására is lehetősége nyílt.

Faragó László gyermekmozgalmi tevékenysége a városi úttörőház, majd a Gyermek Ház vezetése alatt bontakozott ki. Amikor 1989-ben megalakult a Pro Patria országos gyermekszervezet, annak alapító tagja és elnökhelyettese lett. Faragó Lászlónak köszönhetően a Gyermek Házában létrejött a szabadságharc gyermekhőseit bemutató kiállítás, amely 1995-ben a Jász Múzeumba került át. De komoly szerepet játszott a Rákóczi szabadságharc és az 1848/49-es szabadságharc hagyományainak gyermekekkel való megismertetésében és továbbélésében is.

Faragó László kapcsolata a Jász Múzeummal több, mint félévszázados. Ennek ékes bizonyítéka számos városismertető füzet, tudományos és ismeretterjesztő könyv, honismereti és városvédő folyó-

irat, valamint kiállítás. A munkát 1964-ben még Tóth János múzeumi igazgatóval kezdte, s azóta e kapcsolat felbonthatatlan volt. 1997-ben birtokba vette a múzeum árván hagyott fotólaborát, amely 2017-ig az ő birodalma volt.

A múzeummal való kapcsolata csak még szorosabbra fonódott, amikor 1987-ben megalakult a Városvédő és Szépítő Egyesület, és az épületében kezdte meg tevékenységét. Faragó László alapítástól kezdve tagja volt az egyesületnek, hosszú időn át a vezetőségének is, s az elmúlt 33 év alatt számos bizonyítékát adta lojalpatrióta elkötelezettségének, tenni akarásának. 2007-től 2017-ig a Berényi Kármentő városvédő lap szerkesztési munkálatait is végezte.

Kezdetől fogva tagja volt az 1994-ben megalakult Jász Múzeumért Kulturális Alapítvány kuratóriumának, és fotós közreműködője az alapítvány könyvsorozatának és a Redemptio című honismereti lapjának.

Faragó László elkötelezett munkáját Jászberény Városa 1992-ben Pro Urbe díjjal, 2018-ban Jászberény Város Díszpolgára díjjal ismerte el, az Apponyi Albert Alapítvány pedig 2010-ben a Jászberény Város Kulturájáért Díjjal köszönte meg sok évtizedes elkötelezett és példaeértékű munkásságát.

És a Tanár Úr most elment. Mert Tanár Úr maradt ő egész életében. Tanár Úrnak szólítani valakit, a szó igazi, nemes értelmében az egyik legnagyobb tisztesség, ami embert érhet. S Faragó László munkásságával, emberségével, egész életével kiérdemelte ezt a tisztességet.

Kedves Tanár Úr! Drága Laci! Itt állok ravatalod előtt és keresem a búcsú szavait, hiszen több mint negyven éves barátság, munkakapcsolat köt össze bennünket. És most hogyan mondjam ki a nehéz szót, hogy a földi életben többé már nem találkozunk?

Te már bizonyára ott vagy, ahol nincs fájdalom, bánat és nincsenek testi nyavalyák. Lehet, hogy az elnyúlhatatlan kerékpárral már ott kerekzel az égi túraútvonalon a barátaiddal együtt, vagy éppen fotózod az égi világ csodáit.

Kedves Tanár Úr! A Jász Múzeum, a Jász Múzeumért Alapítvány, a Városvédő és Szépítő Egyesület, valamint Jászberény Városa nevében búcsúzunk most tőled, legyen számodra könnyű az út.

Isten áldjon!

Hortiné dr. Bathó Edit,
a Jász Múzeum igazgatója

(Elhangzott 2020. január 31-én
Jászberényben, a Fehértói temetőben.)